

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/90/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119437499
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6119437499.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovvej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: AUTO MOTO PARK s.r.o., IČO: 46 464 018, Nánanská cesta 72/3373, Štúrovo, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s. r. o., IČO: 36 862 282, Kalinčiakova 25, Bratislava, proti žalovanému: F. K., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX V., Z. cesta XXXX/XX, právne zast. : Mgr. Zsolt Ördögh, advokát, Turecká 36, Nové Zámky, o zaplatenie 1.349,40 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 5. mája 2022 č.k. 5C/10/2020-259, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného o d m i e t a .

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.349,70 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne z uvedenej sumy od 22.07.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 28.11.2017. Po oboznámení sa so zmluvou o pôžičke mal žalobca ako veriteľ poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi finančné prostriedky, ktoré mal dlžník použiť výlučne na náklady súvisiace so základným školením kontrolných technikov STK a na náklady na skúšku z odbornej spôsobilosti kontrolných technikov STK. V článku 2 bod 4 a 5 zmluvy, mali zmluvné strany dohodnutý spôsob vrátenia pôžičky. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 658 ods. 1 OZ, § 35 ods. 1,2 OZ, ako aj § 451 ods. 1, § 454 a § 456 OZ. Poukázal na právnu úpravu zmluvy o pôžičke, pre ktorú sa síce nevyžaduje zákonná písomná forma, pre jeho vznik je však potrebné prenechanie, reálne odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Preto ak nedôjde k reálnemu úkonu, t.j. k odovzdaniu predmetu pôžičky dlžníkovi, zmluva o pôžičke nevznikne. Dôkazné bremeno spočíva na žalujúcom veriteľovi, ktorý má v spore o vrátenie pôžičky jednak bremeno tvrdenia, že so žalovaným dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, že mu podľa zmluvy poskytol peniaze, a že žalovaný dlh nezaplatil. V prípade, že veriteľ neunesie bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno o existencii pôžičky, musí potom rozhodnutie súdu vyznieť v jeho neprospech. Podľa zmluvy mali byť peňažné prostriedky prenechané žalovanému a ten, mal s nimi nakladať dohodnutým spôsobom, podľa zmluvy ich mal použiť na školenie a skúšky. Žalovaný tvrdil, že mu žiadne peniaze reálne žalobca neodovzdal, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania. Keďže žalobca nepreukázal, že z jeho strany došlo k reálnemu, v zmluve dohodnutému úkonu, t. j. prenechanie predmetu pôžičky dlžníkovi, súd za danej situácie nemal preukázané, že zmluva o pôžičke riadne vznikla, preto nemohol byť právny vzťah strán sporu posudzovaný podľa ust. § 657 a nasl. OZ. Žalovaný tiež v priebehu konania, ani po výsluchu svedkov, neunesol v konaní dôkazné bremeno v tom, že by bola uzatvorená nejaká iná zmluva, s iným obsahom a s akým konkrétnym obsahom. Za preukázané však mal to, že žalobca zaplatil za žalovaného náklady súvisiace so školeniami, resp. skúškami príslušného technika, a to v rozsahu žalovanej sumy.

Uvedené výdavky súd posúdil ako bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu, a posúdil to ako plnenie žalobcu za žalovaného bez právneho dôvodu. Žalovaný vzniesol voči nároku žalobcu námietku premlčania, preto súd musel skúmať, či prípadný nárok na bezdôvodné obohatenie nie je premlčaný. Z vykonaného dokazovania zistil, že všetky úhrady žalobcu za školenia a skúšky žalovaného, ktoré predstavujú bezdôvodné obohatenie, boli vykonané v roku 2017-2018. Prvá úhrada faktúry vo výške 1.012,80 eura, bola vykonaná 17.1.2018 a ďalšie ešte neskôr. Žaloba bola podaná 21.11.2019. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Pri vzniku bezdôvodného obohatenia sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Od prvej úhrady, vykonanej žalobcom za žalovaného, bez právneho dôvodu, t. j. od reálneho vzniku prvého bezdôvodného obohatenia /úhrada za hotelové služby zo dňa 11.12.2017 - č.l. 23 spisu/ 3 roky do podania žaloby dňa 21.11.2019 neuplynuli. A všetky ostatné úhrady žalobcu za žalovaného boli vykonané neskôr. Konštatoval, že žaloba bola podaná v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 OZ, pričom plynutie subjektívnej premlčacej doby počítal od jednotlivých úhrad vykonaných žalobcom za žalovaného. Od momentu ich úhrad žalobca vedel prečo ich hradí a za koho ich hradí. Keďže žaloba bola uplatnená včas, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy, a to titulom bezdôvodného obohatenia. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 1 OZ. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalovaný a domáhal sa jeho zmeny tak, že žaloba bude zamietnutá a bude mu priznaná náhrada trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100%. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie považuje za nesprávne z dôvodu, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Bolo nepochybne preukázané, že účastníci tohto konania nemali absolútne žiadnu vôľu uzavrieť zmluvu o pôžičke a k jej uzavretiu ani nedošlo. Zmluva o pôžičke je teda iba fingovaná zmluva, ktorá mala zabezpečiť oprávnenosť nákladov žalobcu v súvislosti s jeho výdavkami na školenia, skúšky a inými súvisiacimi hotovými výdavkami, podľa ústnej dohody žalobcu a žalovaného, a teda jedine pre potreby účtovníctva žalobcu. Žalobca už pri koncipovaní zmlúv o pôžičke vedel o tom, že nebude na základe nej plniť žalovanému pôžičku, nebude mu dávať do ruky žiadne peniaze, avšak plnil spôsobom, v zhode s ústnou dohodou. Z výpovedí svedkov, ako aj z konkludentného konania účastníkov konania plynie, že medzi stranami vznikol i nominálny záväzok, pričom sa dohodli na tom, že žalovaný sa zúčastní školení a skúšky pre technika STK a EK a financovať to bude na vlastné náklady žalobca. Žalobca sa ústne zaviazal, že žalovaného zoberie do pracovného pomeru, ak skúšky zvládne. Z uvedeného jednoznačne plynie, že strany mali dohodnúť úplne inú ústnu i nominálnu dohodu, a nie zmluvu o pôžičke. Je isté, že ak by si bol žalovaný vedomý toho, že tieto náklady bude musieť hradiť on, tak by do celého projektu nešiel. Súd však pochybil, ak na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žiadna iná dohoda medzi stranami nebola uzatvorená. Má za to, že bolo jednoznačne preukázané, že medzi stranami bola dojednaná dohoda o tom, že žalovaný sa bude zúčastňovať školení a skúšok, pričom náklady na ne, ako aj ďalšie nešpecifikované, ale s nimi súvisiace náklady bude hradiť žalobca. Takáto dohoda je jednoznačne identifikovateľná z výpovedí strán, z predložených listinných dôkazov, ako aj z konkludentného konania oboch strán, ktoré bolo vždy také, že zodpovedalo takejto ústnej dohode. Treba potom povedať, že ak by bolo konštatované, že takáto dohoda existovala, potom by bolo nutné vysloviť záver, že k plneniu zo strany žalobcu nedochádzalo bez právneho dôvodu, ale dochádzalo na podklade platne uzavretej dohody. Súd prvej inštancie preto vec vecne správne posúdil, preto žiadal žalobu zamietnuť.

3.K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a žiadal priznať trovy odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca a žalovaný sa dohodli, že žalovaný sa školení zúčastní, a taktiež skúšok, ktorými si zabezpečí kvalifikáciu, s následnou možnosťou zamestnať sa u žalobcu v pozícii technika STK a emisného technika. Žalobca nenesie zodpovednosť za to, že žalovaný si na riadnu prípravu nenašiel čas a tak kvalifikáciu nezískal, čím boli náklady vynaložené márne. Žalovaný svojím prístupom a nedostatkom zodpovednosti spôsobil to, že náklady žalobca vynaložil bez očakávaného výsledku na oboch stranách. Žalovaný si sám zmaril túto možnosť a žalobca nemohol a nemôže prijať do svojej firmy osobu, ktorá touto zákonom vyžadovanou kvalifikáciou nedisponuje. Zo strany žalobcu neprišlo k obchádzaniu zákona, ako ani Zákonníka práce, ktorý sa navyše na sporové strany nevzťahuje, tak ani zákona č. 106/2018 Z.z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke. V ďalšom poukázal na novoty v odvolacom konaní, keď podľa jeho názoru dôvody

neplatnosti žalovaný len formálne vymenoval a rovnako je novým tvrdením, že žalovaný od žalobcu žiadnu pôžičku nežiadal, a ani neobdržal. Neexistuje žiaden dôvod, prečo týmto spôsobom žalovaný nerozvinul svoje námietky absolútnej neplatnosti a uviedol ich len formálne, vymenovaním bez priradenia na konkrétnu situáciu. Preto na tieto argumenty, ktoré žalobca označil by odvolací súd nemal prihliadať v súlade s ust. § 366 písm. d) CSP. Čo sa týka neodovzdania požičanej sumy, poukázal, že strany sú účastníkmi súkromnoprávneho aktu, ktorým si želali upraviť odlišne platobné miesto a spravili tak ústnym dojednaním. Obe strany si boli vedomé, že menia pôvodné platobné miesto v zmysle písomných zmlúv a túto zmenu vykonali nepísomnou formou, avšak išlo o obojstranný súhlas. Poukázal pritom na názor Ústavného súdu ČR, vyjadrený nálezom č. I.ÚS/1264/11. V ďalšom konštatoval, že súd prvej inštancie správne dedukoval, že v spore nebola existencia inej ústnej dohody, ktorej obsah, ako tvrdí žalovaný, nebol preukázaný. Zároveň uviedol, že nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je daný a žalobca má nárok na jeho priznanie súdom.

4.K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý opätovne žiadal, aby odvolací súd žalobu zamietol.

5.K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý odkázal na obsah svojich predošlých argumentov a dôkazov a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6.Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a prihliadajúc predovšetkým na splnenie podmienok odvolania, dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné v zmysle ust. § 386 písm. a) CSP odmietnuť ako odvolanie podané oneskorene.

7.Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

8.Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9.Podľa § 362 ods. 1 prvá veta CSP, odvolanie podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

10.Podľa § 386 písm. a) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

11.Podľa § 105 ods. 1 CSP, súd doručuje písomnosť na pojednávaní, alebo pri inom úkone súdu; kým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

12.Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci v znení a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov, uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.

13.Podľa ust. § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente, úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho od uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

14.Podľa § 35 písm. d) zákona o e-Governmente, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronickej dokumentov sa považuje za doručенú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk dňom, hodinou, minútou a sekundou, uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

15.Pre posúdenie včasnosti podaného odvolania zo strany žalovaného, súd skúmal, kedy bol rozsudok súdu prvej inštancie stranám doručený. Rozsudok súdu prvej inštancie bol právnej zástupkyňi žalobcu doručený dňa 6.6.2022 (č.l. 272 spisu) a právnenmu zástupcovi žalovaného bol rozsudok dňa 6.6.2022 uložený do elektronickej schránky (č.l. 273 spisu). Od nasledujúceho dňa, po dni uloženia elektronickej úradnej správy začala žalovanému plynúť 15 dňová lehota v zmysle ust. § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente, a táto uplynula dňom 21.6.2022, a to márnym uplynutím 15 dňovej úložnej lehoty, keďže si ju po doručení zásielky do elektronickej schránky, v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení neprevzal právny zástupca žalovaného. Nasledujúcim dňom, teda dňom 22.6.2022 začala plynúť žalovanému 15 dňová odvolacia lehota, ktorá uplynula dňom 6.7.2022 (streda). Keďže odvolanie bolo podané dňa 7.7.2022, toto bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania, čoho dôsledkom uplynutia odvolacej lehoty je to, že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 6.7.2022, a preto odvolací súd musel podané odvolanie odmietnuť z dôvodu oneskorenosti jeho podania, bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

16.O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17.Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).